

en noget forskjellig Begrændsning med Hensyn til Udstrækningen af Brolægningsarealet, idet hver af de tilstødende Eiendomme svare Skatten paa sædvanlig Maade, og for den øvrige Deel af Torvet udredes den af Communen. De udenbys Eiendomme havde ogsaa indtil 1857 været frie for at bidrage til Brolægningsvæsenets Udgifter. Ved Loven af 14de Decbr. s. A. fandt man det imidlertid ikke rigtigt, at benytte den samme Maalestok udenfor som indenfor Boldene, hvormed man vedtog, at forene Brolægnings og Veivæsenets Udgifter og at dele dem i to Dele, hvoraf den ene udrededes af Stadens ordinaire Fond, der hidtil havde baaret Veivæsenets Udgifter heelt, og den anden blev lignet deels paa Brolægningskatten indenfor Boldene og deels paa Grundtaxten udenfor Boldene, i et Forhold, som beregnedes at skulle svare til Brolægningskatten indenfor Boldene. De øvrige Udgifter, der ikke dækkedes paa denne Maade, udrededes af det saakaldte ordinaire Fond, der bestod af Stadens øvrige Indtægter og, forsaavidt de ikke vare tilstrækkelige, tidligere af Næringskattens og senere af Hjælpefattens Beløb. Da Ministeriet sendte Communalbestyrelsen Udkastet til en Lov angaaende Forandringer af Nærings- og Hjælpefattens, foreslog det, at Fatigtfattens Beløb skulde fastsættes saaledes, at den ikke kunde stige. Communalbestyrelsen fandt dette Forslag rigtigt, men androg paa, at det maatte udbides endnu mere, nemlig, til at omfatte alle Skatterne af de faste Eiendomme, saaledes at deres Beløb blev fastsat omtrent til det, som det har været i de sidste Aar og derefter ikke skulde være undergivet nogen Forandring. Derved vilde der opnaaes den Fordeel, at Skatterne paa de faste Eiendomme ikke vilde variere, som de hidtil have gjort, og endvidere, at Stadens Regnskabsvæsen vilde blive simplere, idet man ikke behøvede hvert Aar at udregne, hvormeget der gik med til den eller den Udgift, for derefter at ligne den særskilt paa Eiendommene, men kunde føre til Indtægt disse Skatters samlede Beløb og derefter tage under Overveielse, hvilke Udgifter det var fornødent at bestride, uden at tage Hensyn til, om de sadt paa den ene eller den anden Skattemaalestok. Fremdeles fandt Com-

munalbestyrelsen, at der kunde være Anledning til, ikke fremdeles at benytte den Maalestok, hvorefter Brolægningskatten hidtil var bleven udredt indenfor Boldene, idet den syntes at være uhensigtsmæssig, da den navnlig paa lagde de Eiendomme, der ligge i de bredere, affides Gader, en større Byrde, end der paa hviler bethdelige Eiendomme i de mere nærsomme Gader. Medens Ministeriet bifaldt den øvrige Deel af Forslaget, har det dog ikke troet at kunne gaae ind paa en Forandring med Hensyn til Brolægningskatten, og der foreligger jo her i Udkastet et Forslag om, vel at fastsætte Beløbet af alle de hidtilværende communale Skatter i Kjøbenhavn, men dog at beholde en særskilt Skat istedetfor Brolægningskatten under Navn af Gadeskat. Med Hensyn til dette Forslag har der i Udvalget ikke været fuldkommen Enighed. Det er af hele Udvalget fundet rigtigt, at man søgte at gjøre Afgifterne af de faste Eiendomme saa faste som mulig, da Eiendommernes Værdi derved i det Hele vilde stille sig sikkrere; men Udvalgets Fleertal har dog fundet, at det ikke endnu var den rette Tid til at træffe en usforanderlig Bestemmelse om Størrelsen af de communale Afgifter af de faste Eiendomme i Kjøbenhavn, idet nemlig den Bestemmelse, som Lovudkastet gaaer ud paa at træffe, ikke blot skulde medføre, at de ikke kunde stige, men tillige, at der ikke kunde skee nogen Nedsættelse i dem. Udvalgets Fleertal antager, at Skatteforholdet ikke endnu er ordnet saaledes, at det vil være rigtigt at give Skatterne en saadan endelig Afslutning, som Lovudkastet gaaer ud paa, idet man navnlig har taget Hensyn til Forholdet med Grundtaxten udenfor Kjøbenhavn. Loven af 14de December 1857 om Kjøbenhavns udenbys Grundtaxt bestemmer i § 6, at af den Værdi, der var udregnet i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, skulde der dannes en Portion Grundtaxt af hver 3,000 Rd., men der tilføies i Paragraphen: „Dog vil denne Ansættelse inden Udløbet af 5 Aar efter denne Lovs Kundgjørelse af Regjeringen være at underkaste fornøden Overveielse, hvis Udbytte da meddeles Rigsdagen, forsaavidt ikke en Omregulering af Kjøbenhavns Grundtaxt forinden maatte have fastsat et eensartet Grundlag for de in-